

дава обширно и солидно образование. Преподаването да се извършва само на български езикъ, тъй като на чуждъ езикъ не може да се добиятъ здрави познания. Обявява се противъ изучаването на гръцки езикъ. Препоръчва турския, френския, особно църковно-славянския езикъ, който смѣта полезенъ не само за развитието на българския езикъ, но и като улеснение за изучаване на другитѣ славянски езици. По този въпросъ полемизира съ „Гайда“, който е противъ изучаването на църковно-славянския езикъ.

„Свѣтникъ“ не остава чуждъ и на икономическитѣ въпроси. Разглежда условията за просперитета на една страна и ги намира въ материалното задоволяване на нейнитѣ граждани, което можело да се постигне като, отъ една страна, се издигне нейното културно ниво, а отъ друга — се премахнатъ съсипващитѣ я данъци и такси. Като икономистъ тукъ се проявява д-ръ Ив. Богоровъ. Тукъ допискитѣ иматъ особно значение. Тѣ служатъ за връзка между провинцията и представителитѣ, които отъ тѣхъ се осведомявали за исканията и настроението на народа.

Сътрудници: Г. Кръстевичъ, Ив. Богоровъ, М. Балабановъ, д-ръ Струмски, Х. М. Пашовъ и др.

Вестникътъ спрѣлъ на 9 януарий 1865 година, поради липса на срѣдства. Обвинението на в. „Турция“, че получавалъ субсидия (500—600 рубли) отъ Русия (бр. 8 г. II, 1864) едва ли е вѣрно, тъй като „Свѣтникъ“ често отивалъ въ разрѣзъ съ официалното руско становище по църковния въпросъ.

По време на безрезултатнитѣ заседания на българо-гръцката комисия, въ цѣла България и Македония започнали вълнения противъ гръцкитѣ владици и духовници. Озлоблението срещу гръцкото духовенство заради покварата му достигнало до тамъ, че народътъ дори започналъ самъ да гони владицитѣ, какъвто е билъ случаятъ въ Русе. Въ разгара на това народно негодувание Славейковъ излѣзълъ съ политико-хумористиченъ вестникъ, за да разпали, види се, още повече страститѣ противъ гръцкото духовенство, така че да ускори добиването на църковни правдини. Съ в. „Гайда“ и по-сетне съ в. „Македония“ Славейковъ застава начело на радикалното движение всрѣдъ българския народъ по църковния въпросъ.

„Гайда“ се явила на 15 юний 1863 година въ Цариградъ и излизала, съ малки прекъсвания, до 1867 година всѣки 15 дни, стр. 8, форматъ 4°. Годишенъ абонаментъ 2 бѣли меджидиета за Цариградъ и 2½ за вънъ. Като издател на „Гайда“ фигурира Ив. С. Дочковъ, а като редакторъ се подписвалъ отъ 8-ия брой П. Р. Славейковъ. „Гайда“ промѣнила на нѣколко пѣти подзаглавията си, види се, за да заблуди турската цензура, която поради гръцки интриги правѣла спѣнки на Славейкова. Вестникътъ е излизалъ ту